

## T-24. Pünkösd

Kedves Szülők és Gyerekek!

Pünkösd van, a Szentlélek, azaz a Szent Szellem kitöltésének az ünnepe. Bizonyára emlékeztek még, hogy az Úr Jézus mennybemenetelekor azt mondta a tanítványoknak, hogy várják be azt az ígéretet, amiről már beszélt nekik: *Hogy János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szent Szellemmel fogtok megkereszteltetni nem sok nap múlva.* Azt ígértem, hogy erről még lesz szó, hogyan és mikor következett ez be, mennyi idő volt az a „nem sok nap”. Ígértem, hogy arról is lesz szó, mit csináltak a tanítványok, amíg várták a Szent Szellem eljövételét, és hogyan jött el a Szent Szellem.

Most ezekről lesz szó. A tanítványok azt tették, amit az Úr mondott: Jeruzsálemben várakoztak. Nemcsak ők, hanem az Úr Jézusban hívő asszonyok, sőt Mária, Jézus anyja és Jézus testvérei is. Egy úgynevezett felházban voltak, ami a ház legfelső emelete. Ott nem tétlenül töltötték az időt, hanem: *mindnyájan egy szívvel-lélekkel foglalatosságban voltak az imádkozásban és a könyörgésben.* Imádkozva várakoztak pünkösd napjáig.

Olvassuk el az **Apostolok cselekedeteiről írott könyv 2. rész 1. versétől** az Igét! *És mikor a pünkösd napja eljött, mindnyájan egy akarattal együtt valának. <sup>2</sup> És lőn nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, ahol ülnek vala. <sup>3</sup> És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és üle mindenikre azok közül. <sup>4</sup> És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, azaz Szent Szellemmel.* Így teljesedett be az Úr Jézus ígérete, hogy *vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok.*

A Szent Szellem kitöltésének voltak hallható és látható jelei. Mintha szél zúgását hallották volna, és lángnyelvek jelentek meg, mindenkire rászállva. Az Úr Jézusra nem lángnyelvek, hanem galamb képében szállt a Szent Szellem, amikor bemerítkezett a Jordán vizébe. Akik most kapnak Szent Szellemet, azoknál már nincsenek ilyen látható és hallható jelek, de az életük megváltozik, ahogyan a tanítványok is megváltoztak. Azután már nem féltek, és boldogan, nagy erővel tettek bizonyosságot a feltámadt Úr Jézusról.

Még valamit tisztáznunk kell. A Szent Szellem személy, nem csupán erő vagy isteni hatás. A Szentháromság harmadik személye. Első az Atya, második a Fiú, vagyis Jézus Krisztus. A harmadik a Szent Szellem, és Ő is öröktől fogva van. Tehát nem pünkösd óta, mint ahogyan az Úr Jézus sem a földre jövele óta van, hanem Krisztus és a Szent Szellem is örökkévaló. Pünkösdkor Isten csak kitöltötte, hogy a Benne hívők szívében lakozzon. A régi prófétákra rászállt a Szent Szellem, velük volt, de nem lakozott bennük.

Térjünk még vissza a tanítványok várakozására. Tíz napot kellett várniuk. Honnan tudjuk, hogy 10 napot vártak? Onnan, hogy pünkösd már az ószövetségben is ünnep volt, és akkor Isten meghatározta az idejét. Az ószövetség ünnepei az Úr Jézusra mutató előképek. A páska-ünnep az Úr Jézus halálának, az első kéve ünnepe az Úr Jézus feltámadásának előképe. A pünkösd az első kéve ünnepétől számítva az ötvenedik napon volt. A neve is ebből származik, mert görögül az ötvenedik = pentékoszté. Ezt magyarosították pünkösdre. Az Úr Jézus feltámadása után 40 napra ment fel a mennybe, pünkösd pedig 50 napra volt. Tehát pünkösdig 10 napot kellett várniuk a tanítványoknak. Ez volt az a bizonyos „nem sok nap múlva”.

A várakozásról ezt az aranymondást tanuljátok meg! **Jeremiás siralmi 3,26:** *Jó várni és megadással lenni az Úr szabadításáig.* Másképpen: *Jó csendben várni az Úr szabadítására.*

Szeretettel: Debrecen, 2020. május 31-én, vasárnap.

Apostol Imre bácsi